

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200231
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5919200231.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zast.: JUDr. Pavol Pospécha, Lichnerova 23, 903 01 Senec, IČO: 51474786, proti žalovanej: V. B., nar. XX.XX.XXXX, A. cesta XXX/XX, XXX XX T., o zaplatenie 1.400,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Ružomberok dňa 07.02.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.400,09 € spolu s: zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1.400,09 € od 25.02.2016 do zaplatenia, tak že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.290,00 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1290 €, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.400,09 € do zaplatenia, náhrada nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 106,24 €, trovy konania a trovy právneho zastúpenia. trovy konania. Žalobca uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 19.06.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500119819, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.290,00 €. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 40,41 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátky č. 4 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanej doručené dňa 09.02.2016. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 25.02.2016, kedy bola žalovaná povinná uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaná nespravila, je od nasledujúceho dňa v omeškani s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 1.400,09 € (žalovaná do dnešného dňa zaplatila len sumu 297,13 €). Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatennej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne : - zo sumy 1 400,09 € od 25.2.2016 do zaplatenia. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak,

aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Žalobca si preto uplatňuje len časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,55 % p.a. zo sumy nesplatených častí istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Vzhľadom na uvedené žalobca uplatňuje úrok z omeškania 0,55 % ročne - zo sumy 1 400,09 € od 25.02.2016 do zaplataenia. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 1 290,00 € , žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.400,09 € do zaplataenia. Žalobca zaslal žalovanej viacero písomných upomienok spolu s pokusom o zmier pred začatím súdneho konania. Žalovaná nereagovala na výzvy žalobcu. Okrem písomných upomienok bola žalovaná opakovane vyzvaná na splnenie jej povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovanej nedošlo k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojim právnym zástupcom si žalobca uplatňuje voči žalovanej náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanej. Výška tejto náhrady zodpovedá sume tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 85,64 € a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,30 €.

2. Okresný súd Ružomberok vydal dňa 26.02.2019 pod č.k. 3Csp/9/2019-38 platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Žalovaná podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 01.04.2019 podala odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom poukázala na to, že plnenie, ktoré je predmetom sporu, vychádza zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je nutné poukázať na ustanovenie zákona, kde z dôvodu nevykonania procesnej podmienky podľa § 299 ods. 2. zákona č. 160/2015 Z. z., bol vydaný platobný rozkaz. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona č.129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch. Podľa zmluvy žiadala úver 1.290,00 eur. V takejto výške jej nebol poskytnutý, nakoľko žalobca si stiahol poplatok za úver 129,00 eur. Na účet jej bola vyplatená suma 1.161,00 eur (čiže suma ponížená o tento poplatok) a tým bola vlastne porušená zmluva zo strany žalobcu, nakoľko nebola vyplatená plná dohodnutá suma. V zmluve je uvedená splátka 40,41 eur. Ak si poráta 42 splátok po 40,41 eur, zaplatila by za úver 1.697,22 eur + 129,00 eur poplatok za úver, spolu 1.826,22 eur. Táto suma je uvedená aj na zmluve. Ďalej je v zmluve uvedená aj splátka za nejakú službu a tá je vo výške 29,95 eur. Ak si zrása 29,95 eur po 42 splátok, to je 1.257,90 eur. Táto zmluva nie je nikde v zmluve uvedená. Ak si zrása tieto dve sumy dokopy 1697,22 + 1257,90, spolu to bude 2955,12 + poplatok za úver 129,00 eur, spolu by zaplatila za tento úver 3.084,12 eur. Ak sa pozrie na to, že úver ponížený o poplatok bol vyplatený vo výške 1.161,00 eur a odrása to od reálnej sumy, ktorú by mala zaplatiť a s nejakou službou, t.j. 3.084,12, rozdiel, o ktorý by preplatila tento úver, je 1.923,12 eur. V zmluve je uvedená RPMN 24,76 eur. Tento údaj je nepravdivý nakoľko v tejto RPMN nie je započítaná dohoda o službách. Taktiež zmluva obsahuje neprijateľné podmienky napr. Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú žalovaný nedoručil súdu. Táto dohoda o zrážkach zo mzdy sa pospisuje pri žiadosti o úver, keď žiadateľ ešte ani nevie, či mu úver schvália. Táto dohoda je vyhotovená len v jednom originály a ten ostáva žalobcovi. Pri doručení zmluvy po schválení úveru (žalobca ju zasiela poštou, už táto dohoda nie je). Túto dohodu si žalobca uplatnil u jej predošlého zamestnávateľa. Je pre ňu nepochopiteľné, prečo túto dohodu nedodal súdu. Zároveň vzniesla námietku premlčania nároku žalobcu pretože, posledná riadne a včas uhradená splátka bola s dátumom 16.10.2015. Ďalšia splátka už uhradená nebola. Keďže premlčacia doba začala plynúť zročnosťou nesplnenej splátky ,ktorou bola splátka za mesiac 11/2015 (v zmysle §103OZ) a žaloba bola podaná dňa 05.02.2019, čiže po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. Okresný súd Ružomberok uznesením zo dňa 08.04.2019 č.k. 3Csp/9/2019-51 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Ružomberok zo dňa 26.02.2019 sp.zn. 3Csp9/2019.

3. Replika žalobcu. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednaní. K samotnej Dohode o poskytovaní služieb žalobca uvádza, že uzatvorenie tejto Dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z článku I. bod 2 Dohody, kde je uvedené: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných

podmienok.“ Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpisovaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlužník podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaní do dnešného dňa nikdy netvrdili, že by o dané služby nemajú záujem. Dohoda obsahuje možnosť výpovede v prípade, ak dlžník o poskytovanie služieb nemal záujem. Možnosti ukončenia Dohody sú upravené v sekcii III. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA, ktorá okrem iného obsahuje zánik dohody z dôvodu zániku alebo splnenia záväzkov zo zmluvy, dohody strán, výpovede atď. Túto možnosť žalovaná nevyužila. Otázka poplatku, jeho prípustnosti a prijateľnosti vo vzťahu k praxi a postupu žalobcu bola osobitne posúdená Národnou bankou Slovenska vo veci vedenej pod číslom OFS - 12322/2015, na ktorý poukázal. Judikatúra súdov Slovenskej republiky chápe legitímne očakávanie ako kategóriu právnej istoty, ktorej účelom je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali (nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL. ÚS 16/06). V zmysle judikatúry totiž môže štát (aj prostredníctvom svojich orgánov) vertikálnym mocenským zásahom, napríklad náhlou zmenou pravidiel, na ktoré sa súkromné osoby spoliehali, porušiť legitímne očakávanie účastníkov (nález Ústavného súdu SR, sp.zn. PL. ÚS 10/04-27). Tento princíp žalobca spomína preto, že je neakceptovateľné, aby jeden orgán verejnej moci vykonávajúci dohľad nad oblasťou spotrebiteľských finančných vzťahov dospel k záveru o zákonnosti a prípustnosti poplatku za poskytnutie úveru, iný orgán verejnej moci bez akejkoľvek reflexie na tento záver úplne k opačnému záveru. Takúto situáciu nie je možné akceptovať ani v rovine úvah nezávislého rozhodovania, pretože jeho podstata nespočíva v svojvôli súdneho rozhodovania, ale v rozhodovaní len na základe a v súlade s relevantnými právnymi normami. Ak Ústavný súd SR definuje princíp legitímneho očakávania (inak povedané spoliehania sa na určité rozhodnutie, stanovisko či posúdenie zo strany štátu, nech v jeho mene koná akýkoľvek kompetentný orgán) ako súčasť právneho poriadku a článku 1 ods. 1 Ústavy SR, potom iný orgán nemôže bez náležitého a dostatočne relevantného dôvodu zastávať opačné závery. Stanovisko Národnej banky Slovenska je vydané kompetentným subjektom. V zmysle zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom je Národná banka Slovenska (§1 ods. 3 písm. a), písm. c)) ide o vrcholný orgán pred oblasť dohľadu nad finančným trhom a ochranou spotrebiteľa na ňom. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva, ktorá je ako zmluvný typ upravená v zákone č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník v platnom znení. S ohľadom na skutočnosť, kedy zmluvnou stranou na strane dlžníka je spotrebiteľ, aplikujú sa na zmluvu ustanovenia upravujúce spotrebiteľské právne vzťahy (zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka). Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojenej s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol a je zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou. Už zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov definoval v § 2 písm. e) poplatok ako akúkoľvek platbu, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov. Zákon č. 129/2010 Z.z. legálnu definíciu poplatku nemá, no vo viacerých ustanoveniach hovorí o poplatku/och, pričom z tejto úpravy je zrejmé, že pod uvedeným pojmom sa má na mysli iná platba ako je úrok (napríklad v § 1 ods. 3 písm. i), § 2 písm. g), a pod.). S účinnosťou od 10.06.2013 bola vykonaná zmena právnej úpravy poplatkov v zákone č.129/2010 Z.z., kedy podľa novo prijatého ustanovenia (§ 9 ods. 10) Veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa. Zámer pre prijatie uvedenej úpravy bol v dôvodovej správe k zákonu (pozn. zákon č. 132/2013 Z.z.) vyjadrený takto : Cieľom ustanovenia je zakázať veriteľom požadovať od spotrebiteľov poplatky alebo akúkoľvek odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu, na ktorom je úver vedený a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu. Zákon v otázke poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom teda zaviedol výslovnú úpravu toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex lege zakázané. Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou. Je preto podľa jeho názoru opodstatnené tvrdiť a prijať aj záver, že táto položka v rámci celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nepredstavuje takú kategóriu, aby musela byť zakázaná ako taká.

4. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2019 zotrvala v plnom rozsahu na podanom odpore voči plat. rozkazu, kde vznikla aj námietka premlčania. Má za to, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti poslednej neuhradenej splátky, ktorá bola zročná dňom 16.10.2015. Oni mali odvtedy dosť času a možnosť vymáhať tento dlh od nej. Poukázala, že žalobca skúšal to kadejakým spôsobom, prišla jej výzva na podanie žalobnej odpovede od Slovenského arbitrážneho súdu v Bratislave, kde aj reagovala, zaslala svoju odpoveď. V tej odpovedi napísala, aby žaloba v celom rozsahu na uvedenom arbitrážnom súde bola zamietnutá a aby žalobca postupoval zákonnou cestou. V nadväznosti na to žalobca stiahol svoju žalobu na Slovenskom arbitrážnom súde s tým, že prišlo jej podanie od Slovenského arbitrážneho súdu, že žaloba bola stiahnutá a na základe toho bola podaná žaloba na súde. Poukázala, že výška úveru bola dojednaná 1.290,00 eur, táto však vyplatená nebola, ale bola ponížená o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 129,00 eur, teda na účet dostala sumu vo výške 1.161,00 eur. Ďalej poukázala na skutočnosť, že žiadala splátku úveru 40,41 eur, avšak poukázala v nadväznosti na dohodu o poskytnutí služby, kde došlo k navýšeniu splátky o 29,95 eur, čo spolu so splátkou úveru predstavovalo sumu vo výške celkom 70,36 eur. Tá dohoda o poskytnutí služby znamená, že jej boli poskytované určité služby navyše, napr. mohla si odložiť splátku o 3 mesiace na základe tejto dohody o poskytnutí služby, ale len splátku úveru, nie splátku podľa dohody o poskytnutí služby. Mala uzavretú túto dohodu o poskytovaní služieb so žalobcom, ale túto dohodu k dispozícii nemá, zo súdu zo spisu jej neprišla. Postup uzatvárania zmluvy prebiehal tak, že ona zmluvu podpísala, ale potom išla ešte na podpis do Bratislavy, podpis žalobcu, následne jej ju možno aj zasielali poštou, ale ona v tom období robila mimo Slovenska, takže pošta možno sa vrátila. Zmluvu ani celú zmluvnú dokumentáciu k dispozícii nemá. Podpisovala len na základe zmluvy o úvere splátku vo výške 40,41 eur. Na uzatvorenie dohody o poskytnutí služby si nespomína. Splátky titulom uzavretej zmluvy žalobcovi uhrádzala vo výške 70,36 eur mesačne. Takto to platila, nenamietala to žalobcovi. Mesačnú splátku platila vyššiu, ako si dojednali v zmluve o úvere, bolo jej to vysvetlené, že má nárok na nejaké služby, napr. odklad splátok na 3 mesiace. Nemala záujem o nejaké služby od žalobcu v zmysle sadzobníka poplatkov, t.j. nad rámec zmluvy o revolvingovom úvere, ani to nikdy nevyužila, ale platila odplatu za túto zmluvu. Nakoľko táto služba na základe dohody o poskytnutí služby nebola zahrnutá do odplaty, má za to, že RPMN uvedená v zmluve nie je správne vyčíslená. Za túto službu na základe dohody o poskytovaní služby by celkom mala zaplatiť sumu vo výške 1.257,90 eur. Ak by platila len splátky vo výške 40,41 eur mesačne, za celú dobu trvania splátok by zaplatila sumu 1.697,22 eur + k tomu poplatok za poskytnutie úveru 129,00 eur. Keď si zrátala, čo odo nej požadoval žalobca na základe zmluvy o revolvingovom úvere a tiež dohody o poskytnutí služby, tak celkom mal odo nej dostať sumu 2.955,12 eur. Úver bol vo výške 1.290,00 eur a rozdiel činí 1.794,12 eur. Zdôraznila ale, že jej úver nebol vyplatený vo výške 1.290,00 eur, ale bol ponížený o 129,00 eur, čo je vo výške 1.161,00 eur. Poukázala na to, že si nespomína, že v rámci zmluvnej dokumentácie by podpísovala takúto dohodu o poskytnutí služby s tým, že v tomto prípade si spomína, že uzatvorila so žalobcom dohodu o zrážkach zo mzdy. Nakoľko zrážky zo mzdy boli žalobcom v tomto prípade využité, táto dohoda bola zaslaná jej zamestnávateľovi a to bolo v r.2016. Túto dohodu o zrážkach má od jej zamestnávateľa, je na nej jej podpis. Poukázala na to z dôvodu, že žalobca žiadal vykonávať zrážky z jej mzdy na výšku splátky v celkovej výške.

5. Žalobca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 23.09.2019 uviedol, že odplata za služby podľa Dohody o poskytovaní služieb nie je predmetom žalovaného nároku. Dohoda o poskytovaní služieb je samostatným právnym úkonom, ktorého vznik nie je podmienkou pre vznik zmluvy o revolvingovom úvere, a teda v zmysle vyššie uvedeného má právnu povahu individuálneho dojednania. K samotnej Dohode o poskytovaní služieb žalobca uvádza, že uzatvorenie tejto Dohody nebolo podmienkou na poskytnutie úveru. Uvedené vyplýva z článku I. bod 2 Dohody, kde je uvedené: „Dohodnuté služby sú doplnkové a dobrovoľné, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu pre uzatvorenie akéhokoľvek zmluvného vzťahu medzi Poskytovateľom a Zákazníkom, napríklad pre získanie spotrebiteľského úveru alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok.“ Dohoda o poskytovaní služieb je osobitne podpísaná. Tento fakt nielen zdôrazňuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy o revolvingovom úvere. Dlžník podpísaním tlačiva Žiadosti / Zmluvy neprístupuje a neuzatvára automaticky Dohodu o poskytovaní služieb. To, že uzavretie Dohody o poskytovaní služieb je samostatné, napokon zdôrazňuje aj osobitné, individualizované rozlíšenie Dohody od ostatného obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaná do dnešného dňa nikdy netvrdila, že by o dané služby nemala záujem, že nechce platiť odplatu za možnosť ich poskytnutie a pod. Dohoda obsahuje možnosť výpovede v prípade, ak dlžník o poskytovanie služieb nemal záujem. Možnosti ukončenia Dohody sú upravené

v sekcii III. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA, ktorá okrem iného obsahuje zánik dohody z dôvodu zániku alebo splnenia záväzkov zo zmluvy, dohody strán, výpovede atď. Túto možnosť žalovaná nevyužila.

6. Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní 03.10.2019 uviedla, že s takouto dohodou nedisponovala, dokonca ani samotnou zmluvou o revolvingovom úvere, žalobca jej tieto zmluvy nedal. Je pravdou, že v závere dohody je jej podpis, ale poukázala, že došlo k uzavretiu týchto zmlúv v rovnaký deň a to bolo pri podpise zmluvy o revolvingovom úvere, žiadosti, ktorú vypisovala. Poukázala na to, že sa dohodla na úver na splátke vo výške 40,41 eur mesačne. Žalobca odo nej žiadal zaplatiť celú splátku 70,36 eur aj vrátane splátky na základe dohody o poskytovaní služieb vo výške 29,95 eur, toto žalobcovi aj platila. Celkovú úhradu v súvislosti s uzavretým zmluvným vzťahom so žalobcom, s predmetným zmluvným vzťahom uhradila žalobcovi sumu vo výške 297,13 eur. Uvedené vyplýva aj z listiny priloženej k žalobe o platbách. Iné platby vo vzťahu k žalobcovi neuskutočnila.

7. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 19.06.2015, zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 19.06.2015, zmluvné dojednanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, platby žalovanej na predmetný spotrebiteľský úver ku dňu 01.02.2019, oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.01.2016, pokus o zmier pred začatím súdneho konania zo dňa 29.02.2016, fotokópia obálky, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za I. štvrťrok 2015, výzva na podanie žalobnej odpovede od Slovenského arbitrážneho súdu zo dňa 16.10.2018, dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 19.06.2015.

8. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 261 ods.6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.06.2015 (dátum uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy:

d) zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.06.2015, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 19.06.2015, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 19.06.2015, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 19.06.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 52 ods.1,3,4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.06.2015:

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1,2,3,5,6,9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 19.06.2015:

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

(6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

(9) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 100 ods.1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. V tomto spore uplatňuje žalobca voči žalovanej svoj nárok na zaplatenie sumy 1.400,09 € titulom neuhradených splátok spotrebiteľského úveru, ktoré boli zosplatené spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne a úrokom z omeškania vo výške 0,55% ročne zo sumy 1.400,09 €, oboje od 25.02.2016 do zaplatenia (v nadväznosti na omeškanie žalovanej so splácaním jednotlivých splátok a následne celej zosplatennej sumy).

10. Žalovaná bola v spore aktívna, uplatnila prostriedky procesnej obrany. Jej argumentácia sa týkala najmä nevyplatenia celej sumy dojednaného úveru, nesprávneho uvedenia RPMN v nadväznosti na nezohľadnenie odplaty v zmysle dohody o poskytovaní služieb, premlčania uplatneného nároku.

11. Súd mal preukázanú existenciu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu dňa 19.06.2015. Dojednaná bola celková výška úveru 1.290,- eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 40,41 eur, poplatok za poskytnutie úveru 129,- eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru dňa 01.08.2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru dňa 01.01.2019, periodicita splácania úveru mesačná, dátum splatnosti splátky v priebeh periódy splácania 1, RPMN 24,76 %, priemerná hodnota RPMN 37,67 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.826,22 eur, ročná úroková sadzba úveru 17,4%.

12. Taktiež súd zistil uzavretie Dohody o poskytovaní služieb dňa 19.06.2015 medzi žalobcom a žalovanou, kde predmetom boli poskytnutie nasledovného komplexného balíčka služieb: informácia o zostávajúcich záväzkoch, odklad splatnosti splátok, informácia pred splatnosťou splátky, informácia o

prijatí platby, vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta, prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, druhá upomienka zdarma, podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom. Zmluvné strany dojednali odplatu za uzavretie dohody vo výške 2,58% zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru mesačne.

13. Súd mal preukázané odoslanie peňažných prostriedkov žalobcom žalobkyni elektronicky len vo výške 1.161,- eur, čo predstavuje sumu poskytnutého úveru vo výške 1.290,- eur poníženú o poplatok za poskytnutie úveru vo výške 129,- eur. Uvedené vyplynulo z výpisu z interného systému žalobcu.

14. Žalovaná uhradila na predmetný dlh celkovú sumu 297,13 eur ako vyplýva z prehľadu platieb z interného systému žalobcu.

15. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok č. 4, 5, 6, čím porušila ustanovenia zmluvy o revolvingovom úvere a vzhľadom k tomu žalobca ju vyzval listom zo dňa 14.01.2016 na úhradu dlžnej sumy v stanovenej lehote 15 dní od doručenia oznámenia spolu s upozornením skutočnosť, že v prípade omeškania s úhradou s ktoroukoľvek z uvedených splátok o viac ako tri mesiace a uplynutia lehoty 15 dní od doručenia oznámenia stratí žalovaná stratu výhody splátok a bude povinná uhradiť celý dlh jednorazovo. Uvedené vyplynulo z oznámenia o zosplatnení zo dňa 14.01.2016 a fotokópie obálky vrátenej poštovej zásielky. Právo veriteľa v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v ustanovení bodu 13.1 písm. a/ Zmluvných dojednaní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu. Žalovaná úhradu dlžných splátok na základe výzvy neuskutočnila, dôsledkom čoho bolo zosplatnenie úveru, a to dňom 25.02.2016.

16. V spore bolo nutné skúmať, či zmluva o revolvingovom úvere - ide o spotrebiteľský úver v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 obsahuje všetky náležitosti požadované citovaným zákonom, najmä v jeho ustanovení § 9 ods. 2. Súd ďalej poukazuje, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka - o vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy ide vtedy, keď v rámci zmluvného vzťahu na jednej strane vystupuje dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základná zásada právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je, že tieto zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti tejto podmienky. V danom prípade skutočnosť, že žalovaný pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupoval v postavení spotrebiteľa, bola nesporná. V tomto kontexte bolo potrebné sa zaoberať prípadnou existenciou neprijateľných podmienok predmetnej zmluvy o úvere. Tieto otázky súd skúma ex offio. Naviac žalovaná vzniesla viaceré námietky týkajúce sa porušenia ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, napr. nesprávne uvedená RPMN vzhľadom na nezahrnutie odplaty týkajúcej sa uzavretia dohody o poskytovaní služieb, nevyplatenie celej sumy dojednaného úveru.

17. Predovšetkým však súd poukazuje, že žalovaná vzniesla aj námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu v spore. Teda bolo potrebné s poukazom na princíp procesnej ekonómie vysporiadať sa v prvom rade s touto obranou žalovanej.

18. Premlčanie je definované ako uplynutie času stanoveného v zákone - premlčacej doby na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania, keď následkom je zánik súdnej vymáhateľnosti nároku a z tohto dôvodu premlčané právo súdnym rozhodnutím už oprávnenému nemožno priznať.

19. V tejto súvislosti súd zistil, že žalobca listom zo dňa 14.01.2016 oznámil žalovanej, že je v omeškani s úhradou splátok č. 4, 5, 6 a upozornil ju na možnosť straty výhody splátok, ak nedôjde k úhrade do 15 dní od doručenie oznámenia. V zmysle tvrdenia žalobcu v žalobe, ktoré žalovaná nespuruje, došlo k uplatneniu straty výhody splátok dňom 25.02.2016. Súd konštatuje, že začiatok plynutia premlčacej doby sa podľa ustálenej judikatúry počíta od poslednej splátky splatnej pred zosplatnením (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/25/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co/14/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co/30/2018).

20. Vzhľadom na uvedené pokiaľ k zosplatneniu došlo dňa 25.02.2016, posledná splátka pred zosplatnením bola splatná dňa 01.02.2016 - v zmysle dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere splatnosť splátky bola prvého dňa v mesiaci. V nadväznosti na to súd konštatuje, že k uplynutiu trojročnej premlčacej doby došlo dňom 01.02.2019. Žaloba v tomto spore bola podaná až dňa 05.02.2019, t.j. nepochybne po uplynutí premlčacej doby. Preto súd považuje uplatnený nárok žalobcu za premlčaný v celom rozsahu a nemôže ho žalobcovi priznať, a to jednak čo do istiny - súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené a jednak čo do zmluvnej pokuty a úroku z omeškania, ktoré oboje sa odvíjajú od omeškania so zaplatením neoprávnene uplatnenej istiny.

21. Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú.

22. Súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, nakoľko žalovaná bola v spore úspešná v celom rozsahu, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu na rozdiel od žalobcu, ktorý v spore úspešný nebol, a to s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

Po vyhlásení rozsudku sa žalovaná vzdala odvolania voči všetkým výrokovým častiam vyhláseného rozsudku.